

tagne ud af Lovforslaget, binder man Væningerne til visse Hovedklasser, men det gør man ogsaa i Postetaten og i alle andre Stater, hvor man har en Organisations- og en Væningslov, men Tallene har man jo ikke bundet. Og naar man er belymret for, at der ikke skal blive noget betydeligt Arbejde for Finansudvalget med Jærnbanebudgettet, efter at dette Forslag er blevet gennemført, tror jeg, at jeg kan berolige de ærede Medlemmer med, at det vil blive en ganske betydelig Tilvækst til Finansudvalgets Arbejde at komme til at behandle Jærnbanebudgettet. Ærede Medlemmer kende det jo fra Post- og Telegrafvæsenet, der er meget imaa Stater i Sammenligning med Jærnbaneetaten. Skulle vi have det ind paa Budgettet, saaledes som det nu er vedtaget, eller saaledes som det implicite ligger i Lovforslaget, hvilket jeg for Resten er gaaet ind paa, tror jeg, at Finansudvalget baade skal faa nok at beskæftige sig med og være i Stand til at øve en ret betydelig Indflydelse.

Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds og ogsaa et andet æret Medlem har været inde paa Frikortspørgsmaalet og Fribefordringspørgsmaalet og mente, at de Oplysninger, der ere givne Udvalget, ikke ere tilstrækkelig udtømmende. Det kan jeg ikke ret tro, det kan jeg ikke ret begribe. Jeg har dem ikke i min Haand i dette Øjeblik; jeg ved meget godt, at det ikke er en Opregning af de enkelte Frikort, men det er en Overgigt over de Principper, hvorefter Frikort gives, og jeg kan ikke tro, at der er noget ubeløbt i den Henseende; skulde det være Tilfældet, beklager jeg det. Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds var ogsaa inde paa Fritransporten, foranlediget ved den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg erindrer ikke, om der er trykt noget om det i de Bilag, som Udvalget har faaet. Jeg ved det ikke, det er høist sandsynligt, at der dog maa være noget om det, men med alt Forbehold og i store Træk kan jeg besvare Spørgsmaalet foreløbig. Jeg skal oplæse en Reglementsbestemmelse for Statsbanerne, det vil sige for de jydsk-synske Statsbaner, saaledes som den har været i mange Aar. Jeg tør ikke med fuldstændig Sikkerhed sige, om det i al Fuldstændighed er overført paa de sjællandske Baner efter Sammenslutningen, men paa de jydsk-synske Baner gælder følgende Bestemmelser: „De ansatte, som bo uden for Bystationerne, have Ret til fri Befordring paa Jærnbanen af Levedsmidler til eget Brug, som indkøbes i Købstæderne. Over enhver saadan Forsendelse udfærdiges en fuldstændig Ekspedition,

ganske som over andet Fragtgods. For det fornødne Fragtbrev og dets Udfyldning maa Betaling erlægges. I Tilfælde af, at denne Ret misbruges, fortaber vedkommende sin Ret til saadan Fribefordring. I Henshold til dette Reglement forbydes herved paa det strengeste, at Gods medtages i Toget uden de fornødne Ekspeditionspapirer. Enhver, som forsøger at smugle Gods med Togene, vil blive mulfteret eller efter Omstændighederne affædiget og sat under retslig Tiltale.“ Ærede Medlemmer ville altsaa se, at det, man har bevilget paa Statsbanerne, er, at de, som bo uden for Byerne, fra deres nærmeste Købstad kunne faa under en komplet Ekspedition og som Fragtgods den Smule Jødevarer hjem med Togene, som de behøve. Det forekommer mig ikke at være nogen vidtgaaende Ret, og den kommer jo heller ikke ret mange til Gode og forekommer mig ganske vist at være en ret hensigtsmæssig Foranstaltning. Thi ellers vilde der selvfølgelig være en Fristelse for de vedkommende til personlig at tage Varerne med i Togene paa deres Rejser til Byerne. Altsaa forekommer det mig, at naar det sker under fuldkommen Sikkerhed som Ekspedition af andet Gods, kan der ikke siges noget væsentlig til det. For de sjællandske Baner gjaldt nogle andre Bestemmelser. Jeg tør ikke sige, om de i dette Øjeblik ere satte fuldstændig ud af Kraft; man maa erindre, at det var et privat Selskab, der kunde træffe andre Dispositioner; men Hovedbestemmelsen var følgende: „Fast ansatte Embedsmænd og Betjente ved de sjællandske Jærnbaner kunne, for saa vidt Pladsen tillader det, faa frit forsendt i Algodspakvognene mindre Genstande, som udelukkende ere bestemte til eget Brug for dem selv eller deres Husstand. Ved Fraflyttelse eller Afstediggelse uden egen Brøde kan det ligeledes tillades Embedsmænd og Betjente at erholde Fribefordring paa Jærnbanerne for deres Flyttegods til den Station, som ligger nærmest deres ny Bolig.“ Jeg skal gøre opmærksom paa, at paa Sjælland-Sjyn har der gældt særlige Regler om, at man ved Forsættelse af Jærnbaneembedsmænd gav dem Flyttegodtgørelse i den Form, at man transporterede deres Bohave for dem, og det synes at være i sin Orden, det vil næppe nogen opholde sig over. Jeg skal ikke komme videre ind paa den Ting i Øjeblikket, men det vil altsaa ses, at Forholdet ikke er saaledes, som det ærede Medlem har ment — som det for Resten synes, efter hvad der er fremkommet andetsteds fra. Videre kan jeg ikke udtale mig om det Spørgsmaal, som det ikke er faldet mig ind, skulde være fremkom-